

דף יג.

עין משפט א. ב. או"ח סימן ערה פעיף ז

ז. מותר לקרוא פ' במה מדליקין לאור הנר, שהרי הוא מזכיר איסור שבת ואיך ישכח.

עין משפט ג. יו"ד סימן קצה פעיף ג.

ג. ד. לא יאכל עמה על שולחן אחד, אלא אם יהיה דבר מפסיק בין הקערה שלו לשלה כגון לחם או קנקן או במפה ^ב נפרדת.

הגה: י"א מה שצריך הפסק בשולחן אחד, דוקא כשאינן אוכלים בקערה אחת כשהיא טהורה, אבל כשאוכלים בקערה אחת כשהיא טהורה אם כל אחד אוכל בקערה בפני עצמו א"צ היכר ^ל והוי הפסק, וכן נוהגין.

הגה: י"א שאסור לו לאכול משיורי מאכל שלה ^מ, כמו שאסור לו לשתות משיורי כוס שלה.

עין משפט ד. יו"ד סימן קצה פעיף ו.

ז. לא ישן עמה במטה אחת ^נ, אפי' כל אחד בבגדו ואין נוגעין זה בזה.

הגה: אפי' שכל אחד יש לו מצע בפני עצמו ^ס.

- כ.** או שתגלה קצת מהשולחן, ותשים הקערה שלה עליו.
 וכתב הט"ז בס"ק א' דוקא אם מן אותו הלחם והקנקן לא אוכלים או שותים ממנו, שאז הוי שינוי דומיא דסי' פ"ח לגבי בשר וחלב.
 מ"מ כשאוכלין בשולחן גדול עם בני הבית לא צריך היכר. כ"כ הברכי יוסף.
ל. כתב הב"ח דוקא כשבני הבית אוכלים איתם, אבל כשאוכלים לבד אסור גם כשכל אחד בקערה בפני עצמו, וכתב הש"ך דאין דבריו מוכרחים.
מ. כתב הש"ך דזה אדרבה כ"ש הוא, דשתייה נלמד מאכילה.
נ. בעיא שנפשטא שם בשבת דף י"ג.
 ובפ"ת ס"ק י' כתב דצ"ע אם מותר לשמוע קול זמר אשתו נדה, ובבן איש חי פ' צו סעיף כ"ה כתב לאסור אם לא שזה בשעת הדחק שמזמרת לילד לישון ואין לו היכן ללכת ע"ש.
ס. כ"כ הב"י ודלא כרי"ן.

הגה: אפי' בב' מטות והם נוגעות זו בזו אסור ע.

אה"ע סימן כא סעיף ז

עין משפט ה

יג. המחבק^פ או המנשק אחת העריות שאין לכו נוקפו בהן כגון אחותו, אחות אביו, וכיוצא בהן הרי זה מגונה, ודבר זה אסור ומעשה טפשיים, חוץ מהאב לבתו^ז, ואם לבנה.

יד. אב עם בתו ואם עם בנה מותר לישון עמהם בקירוב בשר, עד שיגדלו^ק שדיים נכוננו ושערה צמח. ומשהגיע^ר למצב שהאם מתביישת לעמוד ערומה בפני בנה, והבת מתביישת לעמוד ערומה בפני אביה, או^ש שנתקדשה אפי' שהיא קטנה, אסור בקירוב בשר וכל אחד ישן בכסותו.

דף יג:

יו"ד סימן קצה סעיף ב

עין משפט א

ג. לא יגע בה אפי' באצבע הקטנה, ולא יושיט מידו לידה שום דבר^ת,

ע. ממרדכי פ"ק דשבת, ומשמע דאם אינם נוגעות די בזה, ולא צריך מרחק גדול.

פ. מעולא בגמ' שבת י"ג ע"א, וקידושין פ' ופ"א, ובצדיק גמור מותר מעולא בגמ', כ"כ הח"מ.

צ. וה"ה בת בתו מותר, כ"כ בח"מ.

ק. בשו"ע לא נקט מתי זמן גדלות ויראה מהמשך דבריו שזה הרבה זמן לפני י"א וי"ב שנים שכבר באים לידי בושא, אבל הב"ח הביין בדברי השו"ע דכוונתו גדלות ממש וחלק עליו, ודבריו צ"ע. עיין בח"מ.

ר. אבל חיבוק ונישוק הפרישה מתיר גם בגדלו. ולשכב יחד כל אחד בבגדו מותר אף בגדולה ונשואה, וכן לעיין בראשם, כ"כ הט"ז.

ש. מעובדא דרב אחא שם בקידושין פ' פ"א.

ת. תוס' שם בשבת י"ג, ובכתובות ס"א ע"א שרש"י היה נזהר בזה. ובעת הצורך מותר לבעל לסייע לאשתו בהורדת עגלה במדרגות או באוטובוס וכד' אם הוא מקדימה והיא מאחורי העגלה. טה"ב עמ' פ"ט.

וכתב הברכי יוסף להתיר ע"י זריקה לכוון מעלה והיא תקבלנו, וליטול מידה תינוק מותר כיון דחיי נושא את עצמו, מהרשב"ץ ע"ש. ובטה"ב עמ' ק' ח"ב כתב דהמחמיר שלא ליטול תינוק מידה תבוא עליו ברכה ולענין זריקה שכתב הרמ"א לאסור כתב דמותר והמחמיר תע"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ולא יקבלנו מידה שמא יגע בכשרה.

הגה: גם ע"י זריקה מידו לידה או מידה לידו אסור.

יו"ד סימן קצה סעיף יד

עין משפט ב

יד. טו. כל ההרחקות הם בין בימי נדתה בין בימי ליבונה, ואין חילוק בין ראתה דם למצאה כתם.

הגה: י"א דאין להחמיר בימי ליבונה בענין אכילה עמה בקערה, וכן נוהגין להקל * אך יש להחמיר.

ולהוציא לה נוצה מעליה ע"י נפיחה נכון להחמיר. בן איש חי פ' צו סעיף כ"ב.
א. הב"ח כתב שאין להם על מה שיסמוכו, וראוי לדרוש ברכים שזה אסור, והט"ז כתב שיש להחמיר יותר בימי ליבון.